

Від часу, коли перший чоловік помер смертю, і аж до цього часу, незлічені мільйони людей пішли передчасно в могили. Недуги й пошесті в'їдалися в життя людства. Дикість війни, нещасні випадки, пожежі, затоплення, й подібні нещастя поспішно гнали людство до ворожої країни, смерті. Зустрічаючись з цією страшною дійсністю, безліч щирих людей запитують: «Чи нам призначено жити кілька цих злиденних років на цій землі, а потім йти до гробу, щоб ніколи не повернутися, чи є надія для тих, що пішли до гробу, що вони знов житимуть?»

Шукаючи задовольняючу відповідь, людина доброї волі розумно звертається до правдивого джерела, яким є Слово Боже. Там вона знаходить слова потіхи й розради і бачить, що старинні мужі, такі як Авраам, Йов і Ісаїя, запалили в собі надію, що вони будуть жити знов на цій землі серед більш щасливих обставин. Йов у своїй печалі свідкував, що «зміна» прийде і що Бог покличе його і він відізветься до Нього з гробу. Він сказав: «О, коли б ти сховав мене в преисподній і там держав мене, аж покіль гнів Твій перейде, й положив реченець, і спогадав знов про мене! Засне людина, та чи знов оживе коли небудь? Через усі дні визначеного мені часу дожидав би я, покіль прийшла б мені зміна. Ти кликнув би, а я дав би відповідь тобі, й ти подав би ласку твору рук твоїх». (Йова 14:13-15, Куліша). Ісаїя також висказав свою віру в Божу силу, кажучи: «Померлі твої оживуть, воскресне й моє мертве тіло, тому пробудіться й співайте, ви мешканці пороху, бо роса Твоя - це роса зцілень, і земля викине мертвих!». (Ісаї 26:19). «Потоптана буде смерть по всі віки, й повтирає Господь сльози з усіх лиць». (Ісаї 25:8, Куліша). Про ще іншого вірного приятеля Божого написано є: «Вірою Авраам привів був на жертву Ісака... Бо він

розумів, що Бог має силу воскресити з мертвих». - Жидів 11:17,19. (гляди також Луки 20:37, 38).

Що сподівання тих і інших людей з подібною вірою напевно принесуть овочі у своїм часі, то ми маємо на це потішаюче запевнення від Первенця з мертвих, самого Ісуса: «Не дивуйтеся цьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, і повиходять ...». (Івана 5:28, 29). «Промовив до неї Ісус: «Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, - хоч і вмере, буде жити». (Івана 11:25,26). Павло також додає: « Бог подав доказа всім, із мертвих Христа воскресивши». (Дії Ап. 17:30,31). Ось так піднесення Ісуса з мертвих було доказом або запевненням для людей, що вони можуть з довір'ям уповати на обітници Божі, що Він воскресить померлих.

Воскресення Ісуса не є собі омана або ілюзія, як це релігійоністи того часу хотіли перекрутити вихід Сина Божого із гробу. (Матвія 27:62-66, 28:11-15). Павло міг з довір'ям свідкувати про це важливе питання воскресення, тому що він бачив на власні очі воскресшого Господа, в його дорозі до Дамаску. Та не тільки те, але він покликується ради нас на свідків, що бачили Ісуса воскресшого з мертвих: «І що явився Кифі, а опісля дванадцятьом. Після того явився більш п'яти сотень братам разом... Після того явився Якову, а потім усім апостолам. На останок же всіх, мов якому недорідку, явивсь і мені». (1 Коринтян 15:5-8). Гляди також Д.Ап. 13:29-37; Матвія 28:5-9, 16).

Сатана й демони, коли їм не вдалося знищити людську віру в воскресення, старалися затемнити правдиве значення цієї науки. Вони спонукали навчати й поширювати помилкове вірування про це людям, «котрі проти правди согрішили, говорячи, що воскресіння вже було». Це провадило інших у блуд і оста-

точно робило їх невідповідними до життя. Пізніше, поганська наука про «безсмертну душу» була введена й прийнята в так звану «християнську» релігійну організацію. Вірування в таке вчення знівечило праведну християнську віру. Слово Боже вчить, що «безсмертної душі» не існує, що сама людина є душею, що по смерті всі люди йдуть до гробу, «де нема ні роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрості» (Еклезіяста 9:10); що померлий мусить залишатися в гробі аж до назначеного Богом часу його воскресення, по установленню Божого Царства. Видумка релігійоністів баламутила правду.

Ніхто з лояльних і вірних старинних мужів не воскрес перед приходом Ісуса на землю, ані вони не вірували, що чоловік наслідую безсмертну душу. Навпаки, Писання говорять про них, що вони померли й сплять сном смерті в несвідомості, із котрого то смертного сну вони пробудяться в назначенім Єговою часі. До Мойсея Господь сказав: «Ось ти спочинеш з батьками своїми». (Повт. Зак. 31:16). Давид також знав, що він мусить спати сном смерті, бо Бог сказав йому: «А як сповниться твій час ... ти спочинеш з отцями твоїми». (2 Самуїла 7:12). Сам Ісус говорив про смерть як сон, коли промовив: «Чого ви метушиться та плачете? Не вмерло дівча, але спить! І взявши за руку дівча, промовив до нього: «Дівчатко, кажу тобі – встань! І в ту мить підвелось й ходило дівча...» (Марка 5:35-43). Пізніше, в день П'ятидесятниці, Петро підніс свій голос, і сказав: «Дайте говорити явно до вас про праотця Давида, що вмер і поховано його, і гріб його у нас до сьогодні ... Бо Давид не зійшов, на небеса». (Дії Ап. 2:14, 29, 34). Хоч вони були мертві в часі Петра, проте мусить колись прийти час, що вони знов встануть до життя. Та поки їх воскресення настане, то інші мусять

воскреснути першими з мертвих. У своїм часі з гробу виходитимуть і інші, по призначеному Богом порядку.

Павло нагадував своїм товаришам не сумувати за тими, що поснули (померли), але надіятися на Бога, тому що Він обіцяв їм воскресення, так як Він запевнив Ісуса, що він не полишить Ісусової душі у гробі. Перечитайте слова потіхи й надії в першій листі до Солунян 4:13-15: «Не хочу ж я, браття, щоб не відали ви про покійних, щоб ви не сумували, як і інші, що надії не мають. Коли бо ми віруємо, що Ісус був умер і воскрес, так і покійних через Ісуса приведе Бог із Ним. Бо це ми вам кажемо словом Господнім, що ми, хто живе, хто полишений до приходу Господнього, не попередимо тих, що впокоїлись». Це ясно стверджує, що перше воскресення є запевнене тим вірним послідовникам, що померли або сплять в Господі, й що воно візьме місце «у другому приході Господа Ісуса Христа». А в 1 Коринтян 15:12-18 ап. Павло говорить так: «Коли ж про Христа проповідується що воскрес він із мертвих, - як же дехто між вами говорить що немає воскресення мертвих? Як немає ж воскресення мертвих, то й Христос не воскрес! Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша!» Вимоги покладенні такі: «Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на ньому». (Івана 3:36). Судове рішення проти таких людей буде неприхильне. Це було б нерозумно та й незгідне з Писаннями казати, що життя вічне буде дане всім людям, навіть тим, що відкинуть з погордою милосердний розпорядок Бога Єгови. Без сумніву, що будуть і такі, що залишаться добровільно лукавими й непоправними, які «поснуть сном вічним, і вже не прокинуться, говорить Господь». (Еремії

51:39). Знов ті, що увірують, спасуться. «Щоб, коли визнаватимеш устами твоїми Господа Ісуса, і віруватимеш в серці твоїм, що Бог Його підняв з мертвих, ти спасся. Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення». (Римлян 10:9,10; Івана 3:36). В часі царювання Христа вони повернуться з ворожої землі й, як будуть послухні, побачать сповнення обітниць: «Останній ворог зруйнується – смерть». (1 Коринтян 15:26). При кінці тисячолітнього Царювання Христа, коли вони осягнуть право до життя або оправдання від Бога Єгови, і про таких ми читаємо: «А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресення». (Откриття 20:5). Аж тоді скінчиться земне як і небесне воскресення. Пісні хвали залунають в честь Бога Єгови, який тоді дасть слухняним з людства перемогу над смертю через нашого Господа Ісуса Христа. «Богу ж дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав». (1 Коринтян 15:57).

Отже віра у воскресення наповнює віруючого славною надією. Він знає, що прийде час і гроби стануть порожніми, і тоді «смерті більше не буде; ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде». (Откриття 21:4). Ті, в особливій ласці віруючі, яких Бог сплотив до надії «першого воскресення», відкладають всякі заплутуючі речі, що перешкоджають їм осягнути життя, і, як апостол Павло, вони кажуть: «...Я ради Нього відмовився всього, і вважаю все за сміття ... аби тільки досягнути воскресення з мертвих». (Филип'ян 3:8-11).

СВІДКИ ЄГОВИ

Більш детальна інформація в кн. «Нехай Бог буде правдивий» ст. 270-280 видавництво Watch Tower 1946р.

Тел. 067 390 43 37; 095 515 54 80

E-mail: teokrat.org@gmail.com

Канал Youtube:

Свідки Єгови, Теократична організація

ВОСКРЕСЕННЯ

«Не дивуйтесь цьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, і повиходять: котрі добро робили, в воскресення життя, а котрі зло робили, в воскресення Суду».

Івана 5:28,29

